



בש"פ 1976/20 - מדינת ישראל נגד אמיר מרמש, פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 1976/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. אמיר מרמש
2. פלונית

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון

בשם המשיבה 2: עו"ד משה סרוגוביץ; עו"ד מיכל רובינשטיין

החלטה

בענין המשיבה 2

1. בקשה חמישית להארכת מעצרה של המשיבה 2 (להלן: המשיבה) לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב- 90 ימים החל מיום 30.3.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 13903-07-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. ביום 5.7.2018 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירות של רצח; קשירת קשר לביצוע פשע (רצח); קשירת קשר לביצוע פשע (חבלה חמורה); שיבוש מהלכי משפט, והונאה בכרטיס חיוב - עבירות לפי

עמוד 1



סעיפים 300(א)(2), 499(א)(1) ו- 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בהתאמה, וכן סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986. למשיבה יוחסה בנוסף עבירה של רצח אם, לפי סעיף 300(א)(1) לחוק העונשין.

על-פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלבנטית התגוררו המשיבה ואמה בבית בתל אביב. כשנה וחצי קודם לאירועים המתוארים בכתב האישום התקיים בין המשיבים קשר רומנטי, אליו התנגדו אמה של המשיבה, אחיה וגיסה. על רקע התנגדותם, קשרו המשיבים קשר לגרום למותה של האם, ולחבול בגיסה של המשיבה. במסגרת הקשר ולשם קידומו, תכננו המשיבים כיצד להוציאו אל הפועל. בכלל זה, ניסה המשיב 1 (להלן: המשיב) להשיג אקדח, והמשיבה עדכנה אותו אודות תנועותיהם של האם והגיס. ביום 6.6.2018 בסמוך לשעה 21:00 פתחה המשיבה את הדלת האחורית של הבית על מנת שהמשיב יוכל להיכנס, והשאירה צעיף ליד חדרה על מנת שזה יוכל לכסות את פניו. ביום 7.6.2018 בשעה 02:20 נכנס המשיב לחדרה של המשיבה, הראה לה את הסכין, והיא אמרה לו "תעשה את זה כבר" או מילים דומות. המשיבים שהו בחדר עד השעה 05:30, אז עטה המשיב על ראשו את הצעיף, והמשיבה איחלה לו בהצלחה והרכיבה אזניות על מנת שלא לשמוע את זעקות אמה. המשיב יצא למסדרון ופתח את דלת חדרה של האם, וזו התעוררה משנתה, יצאה למסדרון וקראה בשמה של המשיבה. כשהבחינה במשיב רעול הפנים, החלה האם לצעוק, והוא דקר אותה 7 דקירות בפלג גופה העליון. מיד לאחר מכן, נכנס המשיב לחדרה של המשיבה ואמר לה "גמרתי את הסיפור. מה שרצית היה". על דעתה והסכמתה של המשיבה, עטף המשיב את גופת המנוחה בשמיכה ובסדין, העלה אותה לקומה השלישית והסתיר אותה באמבטיה. המשיב ניקה את כתמי הדם בסמרטוט ומגב שנתנה לו המשיבה, שטף את הסכין והקת, והניחן בפח האשפה בחדר השינה של המשיבה. כן פעלו המשיבים להסתרת הגופה ולהקשות על גילויה. בשעות הערב החלו האחים של המשיבה לדאוג לגורלה של המנוחה והגיעו לבית. באותה עת, ארזה המשיבה את חפציה במטרה להימלט עם המשיב, והאחרון נמלט מהמקום.

3. השתלשלות הטיפול בעניינה של המשיבה נסקרה בהחלטות קודמות של בית משפט זה, ואינני רואה צורך לחזור על הדברים בפירוט. בתמצית, ביום 3.9.2018 הוחלט על מעצרה של המשיבה עד לתום ההליכים נגדה, ומשחלפו תשעה חודשים ומשפטה טרם הסתיים, נדרש בית משפט זה להאריך את מעצרה ב- 90 ימים נוספים מעת לעת, לאחרונה - בהחלטה מיום 15.12.2019. בהחלטה זו הוארך מעצרה של המשיבה, תוך שנקבע כי "אם לא תהיה התקדמות של ממש בהליך העיקרי בעניינה במהלך 90 הימים הקרובים, מן הראוי יהיה לשקול בחיוב את שליחתה של המשיבה 2 לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר מעצר בעניינה" (בש"פ 8192/19, השופט ע' גרוסקופף).

4. עתה מונחת לפני בקשה מטעם המדינה להארכת מעצרה של המשיבה בתשעים ימים נוספים. נטען בבקשה כי חומרת העבירות המיוחסות למשיבה ונסיבותיהן מלמדות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנה, ומעלות יסוד סביר לחשש כי אם תשוחרר תנסה לשבש הליכי משפט ולהתחמק מן הדין. בהקשר אחרון זה, הוזכר כי על-פי עובדות כתב האישום, לאחר הרצח נקטו המשיבים בפעולות שונות להסוואת מעשיהם ולהעלמת ראיות. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, צוין כי "ההליכים בעניינם של המשיבים מתקדמים". עד כה התקיימו 10 דיוני הוכחות, במהלכם נסתיימה שמיעת משפט זוטא ונשמעו סיכומי הצדדים לגבי טענות הזוטא שהעלו המשיבים. לעת הזו קבועים שישה מועדי הוכחות - ביום 14.7.2020, 10.9.2020 מועדים בחודש ספטמבר 2020, וכן ביום 1.10.2020.

5. בדיון לפני חזר בא כוח המדינה בתמצית על נימוקי הבקשה בדבר מסוכנות המשיבה והחשש לשיבוש הליכים ולהימלטות מן הדין כאמור. צוין כי התנהל משפט זוטא ארוך ומורכב אשר הסתיים לאחרונה, וכרגע ממתינים להכרעה בית המשפט במשפט הזוטא. לאחר מכן קבוע מועד הוכחות אחד בחודש יולי ו- 5 נוספים לאחר הפגרה. 3



מועדים נוספים שהציע בית המשפט ירדו בשל אילוצי ההגנה. אשר להחלטה של השופט גרוסקופף בהחלטת ההארכה האחרונה, נטען כי הייתה התקדמות כאמור בהליך, ולכן אין מקום לבחינת חלופת מעצר, שכן גם בהחלטת השופט גרוסקופף, כמו גם בהחלטה קודמת על הארכת מעצר המשיבה (בש"פ 6176/19, השופט י' אלרון) נקבע שלא חל שינוי באיזון האינטרסים נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיבה.

מנגד, טען בא כוח המשיבה כי נוכח חלוף הזמן מתחילת מעצרה, ונוכח התחזית להמשך ההליך, יש מקום לבחון חלופת מעצר. צוין כי לגבי חלק מהאירועים מושא כתב האישום המשיבה הייתה קטינה, ובעת אירוע הרצח הייתה בת 18 וחודש בלבד. למשיבה אין עבר פלילי, והיא עצורה מאז חודש יוני 2018.

6. המשיבה מואשמת בעבירת רצח (לצד עבירות נוספות), לגביה נפסק לא פעם כי "רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות" (בש"פ 2646/97 עודה' מדינת ישראל, פ"דנא(1) 523, 527-526 (1997); כן ראו: בש"פ 4030/19 מדינת ישראל נ' עאמר, פסקה 11 (19.6.2019) והאסמכתאות הנוספות הנזכרות שם).

7. לצד זאת, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוקהמעצרים עומדים, כידוע, קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם, לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי וחומרת העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם.

בענייננו אנו מצויים קרוב לשנתיים מאז תחילת מעצרה של המשיבה, כאשר דיון ההוכחות הראשון הצפוי בעניינה יתקיים בחלוף שנתיים מתחילת המעצר, ולאחריו צפויה הפסקה של כחודשיים נוספים עד לחידוש דיוני ההוכחות. אף שעיקר העיכוב נבע מקיומו של הליך זוטא מורכב, לא ניתן להתעלם מהתמשכות ההליך.

8. בנסיבות אלה, ולאור החלטתו של השופט גרוסקופף בהחלטה הקודמת על הארכת המעצר, אני סבור כי לצד הארכת מעצרה של המשיבה, כמבוקש על ידי המדינה, יש מקום לעריכת תסקיר מעצר אשר יבחן את האפשרות של המרת המעצר במעצר בפיקוח אלקטרוני. יודגש עם זאת, כי אין בהחלטה זו משום נקיטת עמדה לגוף הענין, ומטרת הבחינה האמורה היא כי לקראת הארכת המעצר הבאה יהיה בפני בית משפט זה גם תסקיר מעצר, תוך שטענות שני הצדדים שמורות להם.

9. אשר על כן, ובכפוף לאמור בפסקה 8 לעיל, אני מורה על הארכת מעצרה של המשיבה ב- 90 ימים החל מיום 30.3.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 13903-07-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו באדר התש"ף (22.3.2020).

ש ו פ ט

עמוד 3


